Conclusion of Tractate Kesubos

שני דייני פרק שלשה עשר כתובות 224

דוך שכן דוד כא. איידי דאיירי בברכם השולם הכא דהייט קיימי משמשא לשולא. כשהשמש הגיע למקום שהן יושכין וגורסין וחמה מקדרת עליהן שומדין משם לישב בלל ובימי הלנה עומדין מן לימות המשיח נקט לה נמי הכח: ערנדין כל אילני סרק שכארן ישראל שימעט פירוח כו' . הלל ויושבין בחמה כדי שלא יוכלו להחרעם על ישיבח ארן ישראל: לפי שרולה לסיים בדבר טוב נקם לה הכא ולא כי רלו עבדיך אח אבניה ואח עפרה יחונט: קשיגוריא . הרבה תורה אור מסעינים ומלמדים חובה יעחח האתרה לפיל דאיירי בהגי חילי : עליהם: לירוף אחר לירוף . גזירות קייםי משמשא למולא וממולא לשמשא ר' רויא בר נמדא מיננדר בעפרה שנאמר °כימלים על נזרוח: ושד כה עשיריה . הדרן עלך שני דייני גזירות רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יתוננו אמר רבי זירא אמר רבי ירמיה ל כפחפעה החלקים יהיו אטרין ולח בר אכא דור שכן דוד כא קפועוריא בתלמידי חכמים כי אמריתה קמיה וריחה לכער: כווד ובאוי דכאד . דשמאל אמר צירוף ארר צירוף שנאמר "ועוד בה עשיריה ושבה והיתה" מיינ ה שולים אחר שולים: כי ען נשא לבער תני רב יוסף בזווי ובותי דכוווי אמר רב חייא בר אשי אמר רב פריו . מדכחיב חאגה וגפן נתט עתידין כל אילני סרק שבארץ ישראל שימעט פירות שנאמר °כי עץ"א יחוס הרי ען פרי אמור מה חלמור לוחר כי עץ נשא פריו אף אילני סרק נשא פריו תאגה וגפן נחגו חילם: ישאי פרי :

הדרן עלך שני דייני גזירות וסליקא לה מסכת כתובות הדרן עלך שני דייני נוירות

